

Četrtek, 19. februarja 2009

9. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, visokemu predstavniku za skupno zunanjo in varnostno politiko, vladam in parlamentom držav članic, odposlancu četverice na Bližnjem vzhodu, predsedniku palestinskih oblasti, palestinskemu zakonodajnemu svetu, izraelski vladi in knesetu.

Otroci na posebnem mestu v zunanjepolitičnih dejavnostih EU

P6_TA(2009)0060

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 19. februarja 2009 o otrocih na posebnem mestu v zunanjepolitičnih dejavnostih EU (2008/2203(INI))

(2010/C 76 E/02)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 5. februarja 2008 z naslovom „Otroci na posebnem mestu v zunanjepolitičnih dejavnostih EU“ (KOM(2008)0055),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta osebja Komisije z dne 5. februarja 2008 z naslovom „Otroci v izrednih in kriznih razmerah“ (SEK(2008)0135),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta osebja Komisije z dne 5. februarja 2008 z naslovom „Akcijski načrt Komisije o otrokovih pravicah v zunanjepolitičnih dejavnostih“ (SEK(2008)0136),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 9. aprila 2008 z naslovom „EU kot globalni partner za razvoj - Pospeševanje napredka na poti k uresničitvi razvojnih ciljev novega tisočletja“ (KOM(2008)0177),
- ob upoštevanju sklepov Sveta o uveljavljanju in varstvu otrokovih pravic v zunanjepolitičnih dejavnostih Evropske unije - razvoj in humanitarna razsežnost, z dne 26. maja 2008,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 19. in 20. junija 2008,
- ob upoštevanju smernic EU za uveljavljanje in varstvo otrokovih pravic, ki jih je Svet sprejel decembra 2007,
- ob upoštevanju smernic EU o otrocih v oboroženih spopadih, ki jih je Svet sprejel decembra 2003 in posodobil junija 2008,
- ob upoštevanju kontrolnega seznama za vključevanje varstva otrok, prizadetih v oboroženih spopadih, v operacije evropske varnostne in obrambne politike, ki ga je Svet sprejel maja 2006,
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov o otrokovih pravicah, ki jo je Generalna skupščina sprejela 20. novembra 1989, in njenega izbirnega protokola,
- ob upoštevanju programa ukrepanj EU glede razvojnih ciljev novega tisočletja, ki ga je Svet sprejel 18. junija 2008,
- ob upoštevanju resolucije Združenih narodov 1612 (2005) o otrocih v oboroženih spopadih, ki jo je Varnostni svet Združenih narodov sprejel na svojem 5235. zasedanju 26. julija 2005,

Četrtek, 19. februarja 2009

- ob upoštevanju konvencij št. 138 Mednarodne organizacije dela o najmanjši starosti, ki je bila sprejeta v Ženevi 26. junija 1973, in št. 182 o prepovedi in takojšnjih ukrepih za odpravo najhujših oblik otroškega dela, ki je bila sprejeta v Ženevi 17. junija 1999,
- ob upoštevanju deklaracije tisočletja Združenih narodov, ki jo je generalna skupščina sprejela 8. septembra 2000,
- ob upoštevanju izida dokumenta posebnega zasedanja Združenih narodov o otrocih z naslovom Svet po meri otrok, ki je bilo na sedežu Združenih narodov maja 2002,
- ob upoštevanju študije generalnega sekretarja Združenih narodov o nasilju nad otroki, ki je bila predstavljena v Generalni skupščini Združenih narodov 11. oktobra 2006,
- ob upoštevanju poročila „Otroci in razvojni cilji novega tisočletja“, ki ga je pripravil Sklad Združenih narodov za otroke (Unicef) za Združene narode decembra 2007,
- ob upoštevanju poročila „Položaj otrok na svetu 2008“, ki ga je Unicef izdal decembra 2007,
- ob upoštevanju poročila o razvojnih ciljih novega tisočletja za leto 2008, ki ga je oddelek Združenih narodov za gospodarske in socialne zadeve objavil avgusta 2008,
- ob upoštevanju pariških zavez za varstvo otrok pred nezakonitim novačenjem in izkoriščanjem v oboroženih spopadih ali skupinah ter pariških načel in smernic o otrocih, ki sodelujejo v oboroženih silah ali skupinah, ki so jih sprejeli ministri in predstavniki držav, zbrani v Parizu 5. in 6. februarja 2007,
- ob upoštevanju afriške listine o pravicah in varstvu otrok, ki jo je Organizacija afriške enotnosti sprejela leta 1990 in je začela veljati 29. novembra 1999,
- ob upoštevanju sporazuma iz Cotonouja ⁽¹⁾ kakor je bil spremenjen ⁽²⁾, zlasti člena 9 o bistvenih elementih v zvezi s človekovimi pravicami, demokratičnimi načeli in pravno državo ter temeljnih elementih v zvezi z dobrim upravljanjem ter člena 26 o vprašanih mladine,
- ob upoštevanju resolucije Skupne parlamentarne skupščine AKP-EU o pravicah otrok in otrok vojakov ⁽³⁾, sprejete v Adis Abebi 19. februarja 2004,
- ob upoštevanju resolucije Skupne parlamentarne skupščine AKP-EU o socialnih posledicah dela otrok in strategijah za boj proti njemu, ki je bila sprejeta v Port Moresbyju 28. novembra 2008,
- ob upoštevanju Lizbonske pogodbe, ki spreminja Pogodbo o Evropski uniji in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti, podpisane v Lizboni 13. decembra 2007, ter konsolidirane različice Pogodbe o Evropski uniji in Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 3 Pogodbe o Evropski uniji, ki navaja, da se Evropska unija „bori proti socialni izključenosti in diskriminaciji ter spodbuja socialno pravičnost in varstvo, enakost žensk in moških, solidarnost med generacijami in varstvo pravic otrok“, ter da Evropska unija v svojih odnosih s širšim svetom „prispeva k miru, varnosti, trajnostnemu razvoju Zemlje, solidarnosti in medsebojnemu spoštovanju med narodi, prosti in pravični trgovini, odpravi revščine in varstvu človekovih pravic, predvsem pravic otrok“,

⁽¹⁾ Sporazum o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi, podpisan v Cotonouju 23. junija 2000 (UL L 317, 15.12.2000, str. 3).

⁽²⁾ UL L 209, 11.8.2005, str. 27.

⁽³⁾ UL C 26, 29.1.2004, str. 17.

Četrtek, 19. februarja 2009

- ob upoštevanju skupne izjave Sveta, predstavnikov vlad držav članic, ki se sestajajo v okviru Sveta, Evropskega parlamenta in Komisije, o razvojni politiki Evropske unije, „Evropsko soglasje“ ⁽¹⁾, zlasti pa zahteve, da je treba pravice otrok vključevati v vsa področja izvajanja razvojne politike Skupnosti,
 - ob upoštevanju skupne izjave Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki se sestajajo v okviru Sveta, Evropskega parlamenta in Evropske komisije, o evropskem soglasju o človekoljubni pomoči ⁽²⁾, zlasti pa zahteve, da se posebna pozornost posveti otrokom in obravnavi njihovih posebnih potreb,
 - ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti člena 24 o otrokovih pravicah,
 - ob upoštevanju akcijskega programa, vzpostavljenega s Sklepom št. 293/2000/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. januarja 2000 o sprejetju akcijskega programa Skupnosti (program Daphne) (2000–2003) o preventivnih ukrepih za boj proti nasilju nad otroki, mladostniki in ženskami ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju politične izjave, ki je bila sprejeta na evropskem forumu o otrokovih pravicah v Berlinu 4. junija 2007 in v kateri se ponovno poudarja želja po sistematičnem upoštevanju otrokovih pravic v notranji in zunanji politiki Evropske unije,
 - ob upoštevanju „okvira za varstvo, oskrbo in podporo sirot in ranljivih otrok, ki živijo v svetu z virusom HIV in aidsom“, ki ga je forum globalnih partnerjev objavil julija 2004,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 3. julija 2003 o trgovini z otroki in otroki vojaki ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. julija 2005 o izkoriščanju otrok v državah v razvoju s posebnim poudarkom na delu otrok ⁽⁵⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. januarja 2008 z naslovom „Strategiji EU o otrokovih pravicah naproti“ ⁽⁶⁾,
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za razvoj ter mnenj Odbora za zunanje zadeve, Odbora za kulturo in izobraževanje ter Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A6-0039/2009),
- A. ker je uveljavljanje pravic otrok bistveno za njihove življenjske možnosti, kakor tudi napredek pri izkoreninjenju revščine,
- B. ker vloge glede na spol, ki jih družba določi otrokom, odločilno vplivajo na njihovo prihodnost: njihov dostop do hrane in izobrazbe, udeležbo na trgu delovne sile, status v odnosih ter njihovo telesno in duševno zdravje,
- C. ker cilji, zastavljeni v Konvenciji Združenih narodov o otrokovih pravicah, še vedno v veliki meri niso izpolnjeni,

⁽¹⁾ UL C 46, 24.2.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL C 25, 30.1.2008, str. 1.

⁽³⁾ UL L 34, 9.2.2000, str. 1.

⁽⁴⁾ UL C 74 E, 24.3.2004, str. 854.

⁽⁵⁾ UL C 157 E, 6.7.2006, str. 84.

⁽⁶⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0012.

Četrtek, 19. februarja 2009

- D. ker od več kot 2,2 milijarde otrok na svetu 1,9 milijarde (86 %) živi v državah v razvoju in tam živi tudi več kot 98 % vseh otrok, ki živijo v skrajni revščini,
- E. ker vsak dan na svetu umre več kot 26 000 otrok, mlajših od pet let, predvsem zaradi vzrokov, ki jih je mogoče preprečiti, in ker po sedanjih trendih razvojni cilj tisočletja o zmanjšanju umrljivosti otrok za dve tretjini ne bo dosežen do leta 2045,
- F. ker je bila točka 9 akcijskega programa, sprejetega na četrti svetovni konferenci o ženskah v Pekingu od 4. do 15. septembra 1995, kot temeljno načelo izpostavljena tudi na vseh mednarodnih konferencah o pravicah otrok v preteklem desetletju,
- G. ker bo zaščita pravic otrok postala poseben cilj zunanje politike Unije, če bodo vse države članice ratificirale Lizbonsko pogodbo,
- H. ker je Svet pooblastil Komisijo, da preuči vpliv pozitivnih spobud na prodajo proizvodov, ki so bili izdelani brez otroškega dela, ter preuči možnosti dodatnih ukrepov za proizvode, ki so bili izdelani z uporabo najhujših oblik otroškega dela,
- I. ker se o pravici otrok do izobrazbe ni mogoče pogajati ter ker sta izobrazba in poklicno usposabljanje pomembna za strategijo postopnega odpravljanja dela otrok,
- J. ker je izkoriščanje otrok v komercialne namene huda kršitev njihovega človeškega dostojanstva in je v nasprotju z načeli socialne pravice,
- K. ker morajo tisti, ki kupujejo blago iz držav v razvoju, ugotoviti, katero blago je v celoti ali deloma plod dela otrok, in ga zavrniti, saj tako neposredno in učinkovito izvajajo gospodarski pritisk,
1. pozdravlja prej navedeno sporočilo Komisije o otroci na posebnem mestu v zunanjepolitičnih dejavnostih Evropske unije ter dodatne delovne dokumente osebja ter spremljevalne sklepe Sveta kot pomembne korake k strategiji Evropske unije o otrokovih pravicah;
 2. prizna, da institucije Unije pripisujejo vedno večji pomen pravicam otrok, vendar poudarja, da je treba še veliko opraviti, da bi se politične zaveze udejanjile, in da noben načrt ne bo uresničen, dokler ne bodo na voljo ustrezna finančna sredstva;
 3. poudarja, kako pomembno je doseganje razvojnih ciljev novega tisočletja o varstvu pravic otrok, in poziva države članice k izpolnitvi svoje obljube, da bodo zagotovile ustrezno, predvidljivo financiranje prek proračunske pomoči s časovnim razporedom, ki bo namenjeno izpolnjevanju meril za leto 2010;
 4. poziva Unijo, naj si odločno prizadeva za odpravo vseh oblik diskriminacije proti dekletom (od spočetja dalje) in da nameni ustrezna sredstva za odpravo posledičnih neenakosti;
 5. sprejema štiri vodilna načela akcijskega načrta Komisije o otrokovih pravicah v zunanjepolitičnih dejavnostih, ki obsegajo celosten in skladen pristop, osnovan na pravicah otrok;
 6. priznava, da tak pristop temelji na pravilih in načelih, opredeljenih v Konvenciji Združenih narodov o otrokovih pravicah, in je usmerjen v njihovo uveljavljanje;
 7. poziva Evropsko skupnost, naj pristopi k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin in drugim konvencijam o izvajanju pravic otrok, posvojitvah, spolnem izkoriščanju, delu otrok, zaščiti otrok v oboroženih spopadih in zlorabah otrok;

Četrtek, 19. februarja 2009

8. poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo izvajanje Konvencije Združenih narodov o otrokovih pravicah in njenih protokolov ter okrepijo podporo reformam pravnih sistemov v tretjih državah, ki so namenjeni zaščiti otrok;
9. poudarja, da bi moral vsak ukrep v korist pravic otrok spoštovati primarno vlogo staršev in neposrednega družinskega okolja otroka ter primarnih skrbnikov in varuhov, zlasti pa izboljšanje položaja mater;
10. opozarja pa, da je morda v interesu otroka, ki ima težave v svoji družini, da se ga začasno loči od družine, če gre pri tem za zaščitni ukrep, zlasti v primeru psiho-socialnih ali psihiatričnih težav staršev, nasilja v družini, slabega ravnanja ali spolne zlorabe;
11. poudarja, da je nujno posvetiti posebno pozornost najranljivejšim in socialno izključenim deklicam in dečkom, vključno z invalidnimi otroki, otroki migranti, otroki iz manjšin, ločenimi otroki ali otroki brez spremljevalca ter otroki brez starševske oskrbe;
12. poudarja, da mora Evropska unija za udeležbo pristopa na podlagi otrokovih pravic izčrpno preučiti pravice otrok, najbolje ob sprejetju ali reviziji državnih, regionalnih in tematskih strateških dokumentov, na podlagi katerih se lahko izberejo dejavnosti in programi, usmerjeni na vprašanja otrok; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj Parlamentu čim prej ali v obdobju vmesnih revizij razvojnih programov predloži pregled ukrepov in finančnih sredstev, namenjenih vprašanju otrok;
13. poudarja, da je treba pravice otrok sistematično vključevati v politični dialog Evropske unije in politične razprave s partnerskimi državami;
14. poziva Komisijo, naj pripravi poročilo o tem, ali veljavni mednarodni sporazumi med Evropsko unijo in tretjimi državami že vsebujejo pravno zavezujočo določbo o varstvu otrokovih pravic, v nasprotnem primeru pa ali bi jo bilo mogoče vključiti;
15. je prepričan, da mora dobiti sodelovanje otrok v partnerskih državah in na ravni Evropske unije zakonsko obliko in več sredstev;
16. podpira razvoj obstoječih mladinskih in otroških mrež kot trajnostnih izhodišč za sodelovanje otrok in posvetovanje z njimi ter poziva Komisijo, naj sistematično poziva te mreže, da prispevajo k razpravam o državnih strateških dokumentih, ter spodbuja njihovo sodelovanje pri razvoju nacionalnih instrumentov za načrtovanje;
17. poziva Komisijo, naj pomaga partnerskim državam sprejeti otrokom prijazen proračun, zlasti kadar proračunsko pomoč zagotovi Evropska unija, in oblikovati enotne vsestranske nacionalne akcijske načrte za otroke z jasnimi merili, merljivimi cilji, časovnim razporedom ter mehanizmi za pregled pravic otrok in poročanje o njih;
18. vztraja, da bi morala splošna proračunska pomoč Evropske unije vključevati sredstva za vzpostavljanje zmogljivosti ustreznih ministrstev (kot so ministrstvo za socialne zadeve, zdravstvo, izobraževanje in pravosodje), s katerimi bi zagotovili ustrezne politike in orodja za financiranje ter izvajanje storitev za otroke;
19. poudarja, da mora Evropska unija pri svojih zunanjih dejavnostih odločno spodbujati vlade tretjih držav, da ravnajo v skladu z mednarodnimi standardi o otrokovih pravicah, zlasti glede zagotavljanja osnovnih socialnih storitev za otroke, kot sta brezplačno razdeljevanje hrane v šolah in vrtcih ter dostop do zdravstvene oskrbe; hkrati poudarja, da zagotavljanje enakopravnega dostopa otrok do izobraževanja v primerih oboroženih spopadov in pokonfliktnih razmer pomeni pomembno naložbo v preprečevanje konfliktov;
20. ugotavlja, da so kljub nedavnemu pozitivnemu razvoju dogodkov na ravni Evropske unije institucionalni in kadrovske viri za pravice otrok še vedno neustrezni;

Četrtek, 19. februarja 2009

21. priporoča, da bi bilo treba za opaznost pravic otrok in vodstvo na tem področju imenovati posebnega predstavnika Evropske unije;
22. meni, da bi morala biti v vsaki delegaciji Komisije pristojna oseba za vprašanja otrok, ter poziva Komisijo in države članice, naj vsemu osebju na sedežih misij/delegacij zagotovijo ustrezno usposobljenost in smernice o tem, kako vključevati pravice otrok v zunanjepolitične dejavnosti ter zagotavljati varno in učinkovito sodelovanje otrok;
23. poziva, da mora imeti varstvo otrokovih pravic v skladu s Konvencijo Združenih narodov o otrokovih pravicah osrednje mesto v večletnem okviru Agencije Evropske unije za temeljne pravice; meni, da bi ta morala vzpostaviti omrežje mednarodnih organizacij, varuhov otrokovih pravic in nevladnih organizacij, da bi lahko gradili na njihovem bogatem znanju in izkušnjah;
24. pozdravlja zavezanost Komisije, da bo obravnavala kršitve pravic otrok, kot so delo otrok, trgovina z otroki, otroci vojaki, otroci, ki jih prizadenejo oboroženi spopadi, in vse oblike nasilja nad otroki, tudi spolno izkoriščanje in škodljivi običaji; vseeno vztraja, da se je treba osredotočiti na osnovne vzroke za kršitve pravic otrok;
25. poziva Komisijo, naj v svoje zunanje dejavnosti in odnose s tretjimi državami vključi boj proti nekaznovanju, ki je pomemben ukrep za preprečevanje kršitev otrokovih pravic;
26. poziva Komisijo in države članice, naj dajo prednost razvoju nacionalnih strategij in sistemov za varstvo otrok v partnerskih državah, ki otrokom in družinam zagotavljajo podporne storitve, preden otroci utrpijo škodo;
27. poziva Komisijo in države članice, naj podprejo institucionalne strukture v partnerskih državah, tudi neodvisne varuhe človekovih pravic, da bi zaščitili in spodbujali pravice otrok;
28. meni, da si je treba prizadevati, da bi starši in skrbniki ter osebe, ki delajo z otroki, na primer učitelji in zdravstveni delavci, bolje razumeli in spoštovali pravice otrok;
29. poziva Svet in Komisijo, naj v politiko razvojnega sodelovanja vključita uradno registracijo rojstev kot temeljno pravico in pomemben način varovanja otrokovih pravic;
30. priznava, da sta oskrba in izobraževanje v zgodnjem otroštvu, vključno z imunizacijo, starševstvom ter dostopom do otroških vrtcev in jaslic, otrokova pravica, in da je zgodnje otroštvo čas pomembnega razvoja ter da podhranjenost in pomanjkanje oskrbe lahko povzročita telesno in duševno prizadetost;
31. poudarja, da je doseganje drugega razvojnega cilja tisočletja o splošnem osnovnem izobraževanju in tretjega razvojnega cilja tisočletja o enakosti med spoloma bistveno pri preprečevanju kršitev otrokovih pravic;
32. poudarja, da so potrebni posebni posegi, ki bodo dekletom enako kot fantom omogočili obiskovanje šole, dostop do zadostne količine hrane, izražanje mnenja in dostop do zdravstvenega varstva;
33. poziva Evropsko unijo, naj v programih pomoči in dialogih o politikah s partnerskimi državami prednostno podpira pravico do izobraževanja, zlasti deklic; poudarja potrebo po boju proti trajni diskriminaciji v revnih družinah, ki nimajo dovolj denarja za plačilo šolnin za vse otroke, zaradi česar omogočijo šolanje dečkom v škodo deklic;

Četrtek, 19. februarja 2009

34. poudarja, da morajo biti izobraževalne ustanove in programi dekletom prijazni in ponujati na primer alternativne oblike izobraževanja zunaj uradnih ustanov ali omogočati prožen urnik dekletom, ki skrbijo za brate in sestre;
35. poudarja, da je vlaganje v izobrazbo deklet naložba, ki najbolj vpliva na izkoreninjenje revščine, zmanjšanje rasti prebivalstva, manjšo smrtnost dojenčkov in otrok, manj obsežno podhranjenost, večjo prisotnost v šolah in boljše zdravje;
36. poudarja, da bi moralo biti kakovostno izobraževanje prednostna naloga, tudi v konfliktnih in nestabilnih razmerah, ter pozdravlja načrt Komisije, da vključi izobraževanje v svoje operacije humanitarne pomoči; poudarja potrebo po operativnih smernicah, s katerimi bo Evropska unija zavezana vključiti izobraževanje v vsako stopnjo svojega humanitarnega posredovanja, ki bodo skladne z minimalnimi standardi medagencijske mreže za izobraževanje v izrednih razmerah, ter poziva k zagotovitvi zadostnih sredstev in osebja na ravni Evropske unije za izvajanje nove politične zavezanosti;
37. vztraja, da nobenemu otroku ne bi smela biti odvzeta temeljna pravica do izobrazbe zaradi pomanjkanja gospodarskih virov, in ponovno poziva vse vlade držav v razvoju, naj pripravijo jasen časovni razpored za hitro odpravo neposrednih in posrednih šolnin za osnovno izobraževanje, hkrati pa naj ohranijo visoko raven izobrazbe;
38. poudarja, da so v okviru odnosov Evropske unije s tretjimi državami izjemnega pomena projekti za razvoj socialnih sposobnosti, strpnosti in solidarnosti otrok ter njihove odgovornosti za okolje, zlasti v zvezi z bojem proti podnebnim spremembam;
39. opozarja, da je politična zavezanost doslednim političnim izbiram pri zmanjšanju revščine, kakovostnem izobraževanju in človekovih pravicah bistvena za zmanjšanje spodbud za delo otrok;
40. poziva Evropsko skupnost in države članice, naj zagotovijo večjo podporo pravični trgovini in pobudam za označevanje, ki podjetja odvrta od uporabe dela otrok; predlaga, naj se spoštovanje prostovoljnih kodeksov ravnanja na področju temeljnih pravic delavcev natančneje spremlja in napravi preglednejše za evropske potrošnike; meni, da bi bilo v pogodbe o javnih naročilih treba vključiti pogoj o spoštovanju mednarodnih standardov za delo otrok;
41. pozdravlja pobudo Sveta za izvedbo študije o učinku pozitivnih spodbud na prodajo proizvodov, izdelanih brez uporabe dela otrok, in o možnih dodatnih ukrepih, vključno z ukrepi, povezanimi s trgovino; poziva Komisijo, naj Parlament obvesti o oblikovanju, izvajanju in rezultatih te študije;
42. poziva Komisijo, naj predlaga enotno metodo za označevanje proizvodov, uvoženih v Evropsko unijo, da bo razvidno, da na nobeni stopnji proizvodne verige ni bilo uporabljeno delo otrok, na primer z oznako „brez dela otrok“ na embalaži zadevnih proizvodov, in s tem zagotovi, da bo ta sistem skladen z mednarodnimi trgovinskimi pravili Svetovne trgovinske organizacije;
43. poudarja četrti razvojni cilj tisočletja o umrljivosti otrok in šesti o boju proti virusu HIV/aidisu, malariji in drugim boleznim ter poziva Skupnost in druge donatorje, naj okrepijo javne zdravstvene sisteme, ki vsem prebivalcem zagotavljajo brezplačne storitve za matere, novorojenčke in otroke, in v te zdravstvene storitve vključijo ukrepe, namenjene posameznim boleznim, kot je zagotavljanje posteljnih mrež proti malariji in protiretrovirusnih zdravil;
44. obžaluje pritiske, ki skušajo omajati politike o pravicah do spolnega in reproduktivnega zdravja, zaradi česar so se povečale nezaželene nosečnosti in nevarni splavi pri mladih ženskah, ter poziva Evropsko unijo, naj ohrani raven financiranja za celo vrsto storitev spolnega in reproduktivnega zdravja, da bi izpolnila peti razvojni cilj tisočletja o izboljšanju zdravja mater;

Četrtek, 19. februarja 2009

45. opaža predvsem škodljive učinke krize zaradi cen hrane na otroke in poudarja potrebo po obsežnih strategijah za krepitev varnosti prehrane, ki ne pomeni le dostopa do ustreznih živil, ampak tudi do primernih mikrohranilnih snovi, varne vode, higiene ter sanitarne in zdravstvene oskrbe, ustrezne oskrbe otrok in zdravega okolja;
46. priznava impresiven politični okvir Evropske unije za spoprijemanje s tragedijo otrok, ki jih prizadejejo oboroženi spopadi, in poziva k okrepitvi mehanizmov spremljanja, osveščanja in usposabljanja, da se zagotovi njihovo ustrezno izvajanje na terenu;
47. meni, da bi moral v misijah evropske varnostne in obrambne politike sodelovati svetovalec za zaščito otrok, ter poudarja, da bi moralo usposabljanje za te misije vključevati vprašanja zaščite otrok;
48. poudarja, da bi bilo treba v programih za razorožitev, demobilizacijo in ponovno vključevanje, ki jih podpirajo misije evropske varnostne in obrambne politike, upoštevati posebne potrebe otrok;
49. poziva, da je treba v času konfliktov in po njih posebno pozornost posvetiti potrebam deklic mater, begunk in notranje razseljenih deklet ter deklet, ki so bila poslana ali so izpostavljena spolnemu nasilju;
50. poziva Komisijo, naj vlaga v programe, ki so namenjeni preprečevanju spolnega nasilja in nasilja na podlagi spola nad dekleti in fanti ter odzivu na to nasilje, vključevati pa bi morali opremo za postek-spozicijsko profilakso za preprečevanje okužbe z virusom HIV, podporo pri okrevanju in ponovnem vključevanju v družbo ter mehanizme za zaupno poročanje;
51. poudarja, da bi morala Evropska unija podpirati tudi ukrepe za premagovanje stigmatizacije in diskriminacije, saj ranljiva dekleta ali mlade ženske, ki so na primer HIV-pozitivne, žrtve posilstva ali spolnega nasilja ali so rodile otroka, ki je sad posilstva, ali pa so splavile, njihova skupnost pogosto zavrača;
52. opozarja na posebno težek položaj otrok, okuženih z virusom HIV ali obolelih za aidsom, ter sirot zaradi aidsa; obsoja zlasti posilstva žensk in deklet, ki temeljijo na prepričanju, da lahko spolni odnosi z devico ozdravijo aids, ter poziva k lokalnim informativnim kampanjam za odpravo tega zmotnega prepričanja in s tem k boljšemu varstvu zlasti deklet;
53. poudarja, da je treba izpolnjevati Konvencijo Združenih narodov o varstvu pravic delavcev migrantov in njihovih družinskih članov ter tako zagotavljati pravice otrok iz priseljenjskih družin;
54. poziva Evropsko unijo, naj uporabi tematski program o azilu in migraciji, ki je sestavni del instrumenta za razvojno sodelovanje, da bi podprla najbolj ranljive skupine, kot so otroci migrantov in revni otroci;
55. poziva Evropsko unijo, naj pri svojih zunanjih dejavnostih nameni posebno pozornost otrokom, ki so žrtve diskriminacije, vključno z otroki, s katerimi se ravna v nasprotju z zakonom, in otroki, ki so prikrajšani svobode in nameščeni v zaprte ustanove; poudarja, da bi otroci morali imeti enostavnejši dostop do sodnega varstva in strokovne pomoči ter da je treba njihovo starost upoštevati med celotnim sodnim postopkom z uporabo posebnih zaščitnih ukrepov;
56. poziva Svet in Komisijo, naj pri oblikovanju programov pomoči in pogajanjih o akcijskih načrtih za pravosodje in notranje zadeve s tretjimi državami obravnavata vprašanje pravosodja za mladoletnike z vidika ne le ratifikacije ustreznih mednarodnih in regionalnih standardov, temveč tudi njihovega učinkovitega izvajanja;
57. poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo medsebojno povezanost politik za vprašanja otrok in vključijo spoštovanje pravic otrok na druga pomembnejša politična področja, kot so varnost, podnebne spremembe, preseljevanje in učinkovitost pomoči;

Četrtek, 19. februarja 2009

58. poziva, naj se za vse politike Evropske unije, ki bi lahko vplivale na otroke v tretjih državah, redno pripravljajo ocene učinka na pravice otrok, preden so sprejete in kasneje; poudarja, da je treba otroke obravnavati kot ločeno in posebno skupino, saj dogodki nanje vplivajo drugače kot na odrasle;
59. pozdravlja pobudo iz prej navedenih sklepov Sveta za boljšo usklajenost in spodbujanje delitve dela na področju pravic otrok s pregledom obstoječih politik in dejavnosti Komisije ter držav članic v pilotskih državah;
60. je zaskrbljen, ker pilotske države še vedno niso opredeljene, in poziva države članice, naj v tesnem sodelovanju s Komisijo to hitro storijo;
61. poziva Komisijo, naj razvije postopke, merila in kazalnike, s katerimi bo zagotovila, da vključevanje pravic otrok ne bo izključeno iz dnevnega reda, in se strinja s stališčem Komisije, da so poleg vključevanja pravic otrok potrebni tudi posebni ukrepi v okviru geografskih skladov in Evropskega razvojnega sklada, po možnosti v neosrednjih sektorjih;
62. meni, da bi Parlament lahko imel bolj usklajeno in sistematično vlogo pri spremljanju obveznosti Evropske unije do otrok, na primer prek letnega poročila o človekovih pravicah;
63. predlaga, naj medparlamentarne skupščine (Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU, Eurolat, Evrosredozemska parlamentarna skupščina) na svoja srečanja povabijo otroške organizacije države gostiteljice in podpira oblikovanje medregionalnih forumov mladih, kot je mladinska platforma EU-Afrika;
64. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic, generalnemu sekretarju Združenih narodov in sopredsednikom Skupne parlamentarne skupščine AKP-EU.

Izvajanje Direktive 2002/14/ES o določitvi splošnega okvira za obveščanje in posvetovanje z delavci v Evropski skupnosti

P6_TA(2009)0061

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 19. februarja 2009 o izvajanju Direktive 2002/14/ES o določitvi splošnega okvira za obveščanje in posvetovanje z delavci v Evropski skupnosti (2008/2246(INI))

(2010/C 76 E/03)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 136 do 145 Pogodbe ES,
- ob upoštevanju izjave voditeljev držav z dne 9. decembra 1989 o Listini Skupnosti o temeljnih socialnih pravicah delavcev, zlasti njenih členov 17 in 18,
- ob upoštevanju Evropske socialne listine Sveta Evrope, spremenjene leta 1996, zlasti njenega člena 21,
- ob upoštevanju Listine o temeljnih pravicah Evropske unije, ki je bila razglašena v Nici dne 7. decembra leta 2000 in so jo voditelji držav in vlad vseh 27 držav članic slovesno podpisali decembra 2007 v Evropskem parlamentu, zlasti njenega člena 27,